

فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران/شماره مؤثر/بهار ۱۳۸۱

بررسی مزیت نسبی صنعت سیمان: مطالعه موردی استان اصفهان

* دکتر صادق بختیاری

** حسین علی فرهمند

تاریخ ارسال: ۸۱/۱/۲۴ تاریخ پذیرش: ۸۱/۴/۱۱

چکیده:

از آنجاکه هدف علم اقتصاد، تخصیص بهینه منابع کمیاب بین اهداف مختلف اقتصادی است و هم‌چنین، با توجه به مشکلات اقتصادی کشورهای در حال توسعه در زمینه صادرات و کمبود منابع ارزی، تخصیص بهینه منابع داخلی کشور بیش از پیش ضرورت می‌یابد. یکی از راه‌های دستیابی به این هدف، محاسبه مزیت نسبی کالاهای صادراتی است. نظریه مزیت نسبی، زیر بنای برقراری مبادلات بین‌المللی و بین منطقه‌ای است. افزون براین، مهمترین ابزار واهرم راهبرد توسعه صادرات که با مبانی نظری آن نیز هماهنگ کامل دارد، انتخاب سرمایه‌گذاری‌ها و فعالیت‌های تولیدی جدید و گسترش تولیدات حول محور مزیت نسبی است. کشور ایران نیز چون با کمبود ارزهای معابر موواجه است، شناسایی برتری‌های نسبی استفاده بهتر از ذخیره ارزی موجود را فراهم می‌کند.

آمار نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر با فزونی تولید نسبت به مصرف، واردات سیمان به شدت کاهش یافته و ضرورت صادرات سیمان برای جلوگیری از رکود بازار این محصول مطرح شده است. هم‌چنین، از آنجایی که استان اصفهان دو واحد از واحدهای مهم تولید سیمان کشور را در خود جای داده - که به نوبه خود می‌توانند نماینده خوبی برای صنعت سیمان باشند - مقاله حاضر، مزیت نسبی صنعت استان اصفهان را مورد سنجش و ارزیابی قرار می‌دهد.

E-mail: bakhtiari@irimisa.org

*. دانشیار دانشکده اقتصاد، دانشگاه اصفهان

**. کارشناس ارشد علوم اقتصادی

نتایج، حاکی از آن است که استان اصفهان در تولید سیمان دارای مزیت نسبی است.

تجزیه و تحلیل حساسیت نیز نشان می دهد که هزینه منابع داخلی^۱ نسبت به کاهش قیمت جهانی سیمان با کشش و نسبت به افزایش قیمت جهانی سیمان بی کشش است. همچنین، هزینه منابع داخلی نسبت به تغییرات نرخ ارز (افزایش یا کاهش) بی کشش است.

واژه های کلیدی: شاخص هزینه منابع داخلی، مزیت نسبی بین المللی، قیمت سرمایه ای، سودآوری خالص اجتماعی، نسبت هزینه - فایده اجتماعی.

۱. مقدمه

مهم‌ترین نکته در استراتژی‌های توسعه، انتخاب پروژه‌های مطلوب برای سرمایه‌گذاری یا به عبارت دیگر شناخت مزیت‌های نسبی تولیدی است. بررسی مزیت نسبی تولیدی بین صنایع از دیرباز مورد توجه اقتصاددانان قرار گرفته است. ریکاردو و اسپیت پایه نظری مزیت نسبی را بنا نهاده و سپس هکش رو او همین در بررسی علل مزیت نسبی به تفاوت‌های مربوط به امکانات و عوامل تولید و اختلاف در موهبت‌های طبیعی اشاره کرده و این نظریه را گسترش داده‌اند.

به هر حال در کشورهای درحال توسعه، توصیه‌های سیاستی به ویژه در فرایند توسعه اقتصادی این کشورها، منجر به سیاست‌های مداخله گرایانه و انحصار راهبرد جایگزینی واردات شده که به طور اساسی منشأ ایجاد اختلالات قیمتی بوده است.

در شرایط وجود اختلال‌های فراگیر در اقتصاد، تشخیص فعالیت‌های رقابت‌پذیر واقعی دشوار است، به طوری که اگر بخواهیم سیاست توسعه صادرات را جانشین سیاست جایگزینی واردات کنیم، معلوم نیست که در فضای اقتصاد آزاد و عاری از حمایت‌کدام فعالیت قادر خواهد بود توان رقابتی خود را حفظ کرده و در مقابل صنعت رقیب خارجی پایدار بماند.

شاخص‌هایی چون هزینه منابع داخلی^۱، سودآوری خالص اجتماعی^۲ و "نسبت هزینه - فایده اجتماعی"^۳ در این زمینه کارایی شایان توجهی دارند. زیرا، ضمن حذف تعریف‌های قبیعی در داده‌ها و ستانده‌ها، به شناسایی مزیت نسبی و سنجش رقابت‌پذیری بین المللی تولیدات می‌پردازنند. بنابراین، استفاده از این شاخص‌ها تصمیم‌گیری اقتصادی در کشورهایی که به سوی اقتصاد رقابتی در حرکت هستند را آسان می‌کند.

حال، از آنجایی که کشور ایران نیز به دنبال رقابتی کردن اقتصاد و گسترش صادرات غیر نفتی است، و افزون براین، طی سال‌های طولانی بسیاری از قیمت‌ها به صورت دستوری تعیین شده و یا با

-
- 1.Domestic Resource Costs(DRC)
 - 2. Net Social Profitability (NSP)
 - 3. Social Cost/ Benefit Ratio (SCB)

استفاده از ابزارهای حمایتی مانند پرداخت یارانه تحریف‌های زیادی به وجود آمده است، ضروری است از شاخص‌های یادشده برای تعیین مزیت نسبی استفاده شود.

در این مقاله، شاخص‌های یادشده را برای دو واحد تولید سیمان در استان اصفهان یعنی شرکت سیمان سپاهان و شرکت سیمان اصفهان محاسبه کرده، سپس مزیت نسبی تولیدی این واحد را تعیین می‌کیم.

به عبارت دیگر، مسئله مورد نظر، ارزیابی این واحد‌های تولیدی و سنجش قابلیت آن‌ها در صحنه اقتصاد جهانی است. همچنین، از آنجایی که بررسی تغییرات این معیارها در طول زمان می‌تواند تا حدودی تصویری روشن از مزیت نسبی پویا را به دست دهد، سعی شده است که محاسبات در طول یک دوره زمانی انجام گیرد.

۲. تعریف و مشخصات شاخص هزینه منابع داخلی

اقتصاددانان، معیار هزینه منابع داخلی را با تعبیر مختلفی مورد بحث قرار داده‌اند. این شاخص را می‌توان این گونه تعریف کرد که هزینه منابع داخلی، معیاری است برای تخمین ارزش منابع داخلی استفاده شده در تولید یک واحد از محصول خاص هنگامی که نهاده‌های (مواد و کالاهای) واسطه‌ای به قیمت‌های جهانی و نهاده‌های عوامل به قیمت هزینه‌های فرصت واقعی آن‌ها ارزش گذاری شده باشد. بنابراین، شاخص هزینه منابع داخلی یک کالا، هزینه فرصت عوامل اولیه (زمین، نیروی کار و سرمایه) استفاده شده در تولید آن محصول را با ارزش افزوده آن در قیمت‌های جهانی مقایسه می‌کند. در نتیجه، نسبت هزینه منابع داخلی، ارزش جهانی منابع در بهترین استفاده بدیل از آن‌ها را با یک واحد بازده موجود به دست آمده از آن منابع به قیمت جهانی مقایسه می‌کند.

اگر هزینه منابع داخلی تخمین زده شده بزرگتر از یک باشد، نتیجه می‌گیریم که باید از منابع در یک فعالت بدیل بهتری استفاده کرد. اگر ضریب تخمین زده شده کمتر از یک باشد، نتیجه می‌گیریم که منابع را

نسبتاً کارا مورد استفاده قرار داده‌ایم.^۱

نسبت هزینه منابع داخلی کمتر از یک فعالیت‌هایی را نشان می‌دهد که کشور در آن‌ها مزیت نسبی بین‌المللی دارد. بر عکس، در فعالیت‌هایی که هزینه منابع داخلی آن‌ها بزرگتر از یک است عدم مزیت نسبی داریم. نسبت هزینه منابع داخلی برای یک فعالیت مشخص می‌تواند به صورت زیر تخمین زده شود:

$$(1) \quad DRC_j = DC_j / IVA_j$$

که در آن، DC_j هزینه داخلی تولید کالای j با عوامل ارزش گذاری شده در هزینه‌های فرستاد جتماعی و IVA_j ارزش افزوده فعالیت j در قیمت‌های مرزی است. هر چه DC_j بالاتر باشد، نشان می‌دهد که این محصول، منابع داخلی بیشتری را مورد استفاده قرار داده است. روش دیگر برای تفسیر این نسبت آن است که فکر کنیم هزینه منابع داخلی، هزینه صرفه جویی ارز خارجی (از طریق جایگزینی واردات) و یا هزینه کسب ارز خارجی (از طریق صادرات) است (گرین وی و میلنر، ۱۹۹۳).

مفهوم هزینه منابع داخلی به اندازه‌گیری هزینه فرصت از دست رفته واقعی منابع داخلی که صرف تولید (یا صرفه جویی) یک واحد نهایی ارز می‌شود مربوط است (برونو، ۱۹۷۲). هزینه منابع داخلی یک فعالیت اقتصادی، عبارت است از ارزش افزوده به قیمت‌های داخلی در مقایسه با ارزش افزوده به قیمت‌های بین‌المللی (درویس و دیگران، ۱۹۸۲). هزینه منابع داخلی هر طرح، عبارت است از نسبت ارزش سایه‌ای داده‌های خالص داخلی به ارزش سایه‌ای ستانده‌ای خالص مبادله شده (فین، ۱۹۹۵). به طور طبیعی فرض می‌شود که فعالیت‌هایی با پایین‌ترین نسبت هزینه منابع داخلی، بیشترین پتانسیل را برای توسعه به عنوان صادرات و یا جانشینی برای واردات دارند و بنابراین دارای بالاترین مزیت نسبی هستند. (نی‌شی میزو بیچ، ۱۹۸۶).

به کارگیری شاخص هزینه منابع داخلی سابقه تاریخی طولانی دارد. متون اقتصادی حاکی از آن است که از دهه ۱۹۵۰ در برنامه‌ریزی برخی از کشورها مورد استفاده گسترده قرار گرفته است. طی حدود ۵۰ سال به کارگیری هزینه منابع داخلی در پژوهش‌های مختلف اقتصادی، این شاخص به شکل‌های

1. Greenaway,D.& C.Milner(1993)

مختلف مورد استفاده قرار گرفته که عبارتند از:

(الف) به عنوان معیاری پس نگر (ex- ante) در ارزیابی پروژه‌ها،

(ب) به عنوان معیاری پس نگر (ex- post) در اقتصاد برای محاسبه هزینه حمایت،

برونو (۱۹۷۲) در رابطه با کاربردهای معیار هزینه منابع داخلی چنین عنوان می‌کند که روش هزینه منابع داخلی می‌تواند برای پیش‌بینی مزیت نسبی، اندازه‌گیری منظم هزینه تولید یک کالا/تجارتی و اندازه‌گیری تأثیر حمایت از کالاهای مختلف مورد استفاده قرار گیرد.

عمده‌ترین مزیت استفاده از این شاخص این است که وجود مزیت در تولید هر کالایی را در شرایط رقابتی و به دور از هرگونه تحریف و حمایت بیان می‌دارد. از مزایای دیگر به کارگیری هزینه منابع داخلی در عمل آن است که در بسیاری از طرح‌ها و پروژه‌ها درآمد صادراتی یا صرفه جویی وارداتی ارقام بزرگی را نشان می‌دهند (این امر به طور عمده به دلیل نرخ تسعیر ارز است که با وجود آوردن تحریف قیمتی، موجب زیاد شماری ارقام می‌شود). بنابراین، مقایسه هزینه منابع داخلی این فعالیت‌ها با یک نرخ ارز سایه‌ای بر محاسبه یک سطح سود غیر واقعی برتری دارد. مزیت دیگر هزینه منابع داخلی آن است که از اصل مقایسه هزینه‌ها، در تجارت بین‌المللی بیان روشی ارایه می‌کند. به بیان دیگر، در صورتی یک کشور در تولید یک کالا دارای مزیت نسبی است که هزینه منابع داخلی تولید آن محصول کوچکتر از نرخ مؤثر ارز باشد (برونو، ۱۹۷۲).

۳. معرفی الگو

در این مقاله، برای محاسبه شاخص هزینه منابع داخلی، از الگوی پیشنهادی زیر استفاده شده است (بهکیش، ۱۳۷۸):

$$(2)$$

$$DRC_j = \frac{\sum_i^n PVA'_i + \sum_k^m NTG'_k + \sum_l^p OVC'_l + \sum_t^q TG'_t}{\left[P_{c.i.f}^j - \sum_s^r IMG_s^j \right] \cdot e}$$

$$\sum_i^n PVA_i = \text{مجموع ارزش افزوده ریالی نهاده‌های اولیه تولید شامل نیروی کار و سرمایه که در تولید یک$$

واحد محصول \hat{z} به کار می‌رود.

$$\sum_k^m NTG_k = \text{مجموع ارزش ریالی تمام اقلام غیرقابل مبادله شامل آب، برق و... که در تولید یک واحد}$$

واحد محصول \hat{z} به کار می‌رود.

$$\sum_l^p OVC_l = \text{مجموع ارزش ریالی هزینه‌های سربار تولید که در فهرست اقلام مبادله‌ای نمی‌گنجد و در تولید یک واحد$$

واحد محصول \hat{z} به کار می‌رود.

$$\sum_t^q TG_t = \text{مجموع ارزش ریالی تمام اقلام قابل مبادله براساس قیمت جهانی آنها}$$

$$P_{CIF} = \text{قیمت محصول } \hat{z} \text{ به سیف (CIF) بر حسب دلار.}$$

$$\sum_s^r IMG_s = \text{مجموع ارزش ارزی اقلام وارداتی به دلار.}$$

e = نرخ تبدیل دلار به ریال.

در این فرمول، فرض براین است که هزینه‌های ارزی غیرمستقیم صفر است. به کار نگرفتن این فرض در مورد صنایعی نظیر خودرو، محاسبه شانص خاکسیدنده را بسیار دشوار و زمانبر کرده ضمن آنکه تفاوت چندانی در نتیجه کار به وجود نمی‌آورد. باید توجه داشت که قیمت صادراتی محصول در این فرمول نقش بسیار مهمی دارد. قیمت صادراتی برای کالاهایی که مشابه خارجی ندارند، آن قیمتی است که در آن قیمت صادرات برای یک دوره زمانی قابل قبول تداوم یابد.

۴: روش تعیین قیمت‌های سایه‌ای

بکی از پارامترهای مهم در محاسبه هزینه منابع داخلی، محاسبه قیمت‌های سایه‌ای برای نهاده‌های تولید و هزینه فرصت برای عوامل اولیه تولید است. در این مقاله، برای محاسبه قیمت‌های سایه‌ای از روش تمدیل و تصحیح قیمت‌های بازار به شرح زیر استفاده شده است:

(الف) قیمت سایه‌ای نهاده‌های غیرقابل مبادله: این نهاده‌ها به طور کلی به نهاده‌های اطلاق می‌شوند که نه می‌توان آن‌ها را صادر کرد و نه امکان تهیه آن‌ها از طریق واردات میسر است. به دلیل همین ویژگی می‌توان قیمت‌های داخلی آن‌ها را به عنوان قیمت‌های سایه‌ای در نظر گرفت. در حالتی که برای هر یک از این نهاده‌ها چندین قیمت داخلی وجود داشته باشد، از بالاترین قیمت به عنوان قیمت سایه استفاده شده است.

(ب) قیمت سایه‌ای نهاده‌های مبادله‌ای: این نهاده‌ها در داخل کشور تولید می‌شوند و در صورت عدم استفاده داخلی قابلیت صدور آن‌ها وجود دارد. به لحاظ این که شاخص هزینه منابع داخلی مزیت اقتصادی را در شرایط رقابتی بیان می‌کند، قیمت سایه‌ای نهاده‌های قابل مبادله داخلی بهای داخلی آن‌ها نبوده بلکه قیمت جهانی آن‌ها است (در بازارهای حمایت شده باید به جای قیمت داخلی از قیمت جهانی استفاده شود چون این قیمت‌ها به بهای واقعی نزدیک‌تر هستند).

اطلاعات مربوط به قیمت جهانی این نهاده‌ها به دلار از طریق بانک اطلاعاتی بین‌المللی PC TAS به دست آمده است. در این خصوص سعی شده است که میانگین قیمت جهانی برای چند کشور عمده صادرکننده این نهاده‌ها به دست آید.

هم‌چنین، در تبدیل قیمت‌های بازار جهانی به قیمت بازار داخلی باید از نرخ سایه‌ای ارز استفاده شود تا کلیه اختلالات قیمتی و غیرقیمتی آن خنثی شود.

(ج) قیمت سایه‌ای نهاده‌های تجاری وارداتی: قیمت سایه‌ای این نهاده‌ها قیمت CIF بوده و به دلار بیان شده است.

(د) قیمت سایه‌ای اقلام سربار تولید: اقلام سربار تولید در این مقاله به دو بخش تجاری و غیرتجاری

تقسیم شده است. با اقلام سربار تولید غیرتجاری مانند مواد غیرتجاری مستقیم بخورد شده و هزینه ریالی آن‌ها برای هر واحد از محصول در محاسبات منظور شده است. در مورد قیمت سایه‌ای اقلام تجاری سربار تولید، مانند مواد نسوز و گاز طبیعی به عنوان جزیی از نهادهای تجاری داخلی در قسمت مربوط بحث شده است.

ه) هزینه فرصت نهاده‌های عوامل اولیه: برای عوامل اولیه نیروی کار و سرمایه از ضریب تعدیل مناسب برای تبدیل هزینه‌های ریالی آن‌ها به هزینه‌های فرصت استفاده خواهد شد.

در این مقاله، با استناد به کارهای انجام شده توسط دیگران در خصوص نرخ حقیقی اشتغال، نرخ واقعی بیکاری را ۲۵ درصد لحاظ کرده، بنابراین، از ضریب ۷۵ درصد به عنوان ضریب تعدیل کننده هزینه دستمزد نیروی کار استفاده شده است.^۱ در عین حال، امکان سناریو پردازی در مورد این ضریب فراهم شده است و هزینه فرصت نیروی کار با ضرایب 0.07 و 0.08 نیز محاسبه شده و در فرمول هزینه متابع مالی لحاظ شده است. بنابراین، به طور خلاصه در این مقاله، برای رسیدن به هزینه فرصت نیروی کار، هزینه دستمزد مستقیم یک واحد محصول در ضریب تبدیل مناسب ضرب شده است.

برای محاسبه هزینه فرصت سرمایه از دو سناریو استفاده شده است:

سناریوی اول، در این سناریو هزینه فرصت سرمایه برابر است با:

$$K = E \cdot \frac{A}{G} \cdot F \quad (3)$$

K = هزینه فرصت سرمایه جهت یک واحد محصول (ریال) و E = ضریب تعدیل هزینه سرمایه،

A = هزینه سربار تولید یک واحد محصول (ریال)،

G = کل هزینه سربار تولید بنگاه (میلیون ریال)،

F = کل ارزش سرمایه بنگاه (میلیون ریال).

ضریب تعدیل هزینه سرمایه (نرخ بهره سایه‌ای) در این روش ضریب ۲۴ درصد است^۲ که

۱. به عنوان نمونه می‌توان به توکلی و سیف (۱۳۷۹)، سیف (۱۳۸۰)، و با پایان نامه کارشناسی ارشد لیلا باغان به راهنمایی دکتر سید جواد پور مقیم، دانشگاه الزهرا، مهر ۱۳۷۶ استناد کرد.

۲- سیف (۱۳۸۰)، ص ۸۳

سناریوپردازی برای آن با نرخ‌های ۱۹ درصد و ۳۰ درصد نیز انجام شده است. سناریوی دوم، براساس این سناریو، برای محاسبه هزینه فرصت سرمایه ابتدا باید ارزش واقعی سرمایه شرکت تعیین شود (بهکیش ۱۳۷۸). در مورد شرکت‌های عضو بورس رابطه زیر برآورده بسیار نزدیکی از سرمایه واقعی شرکت را به دست می‌دهد:

(۴) $\text{قیمت جاری سهام} \times \text{تعداد سهام منتشر شده شرکت} = \text{برآورد سرمایه واقعی شرکت}$
 قدم بعدی، تعیین هزینه فرصتی این میزان سرمایه است. هزینه فرصت سرمایه زمانی که اصل سرمایه تعیین شد عبارت است از: نرخ سود (بهره یا اجاره) ضرب در سرمایه واقعی. نرخ بهره سایه‌ای در این روش معادل ۱۹ درصد فرض شده است.

۵. نتایج محاسبات هزینه منابع داخلی

قبل از آنکه نتایج مطرح شود، لازم است به چند نکته اشاره کنیم:

نکته اول در مورد نرخ ارز خارجی است. محاسبات انجام شده در این مقاله با ملاحظه چهار نوع نرخ ارز یعنی نرخ ارز سایه‌ای، نرخ ارز مؤثر، نرخ ارز آزاد و نرخ ارز رسمی انجام شده است. هزینه‌های منابع داخلی محاسبه شده با نرخ‌های ارز سایه‌ای و مؤثر مزیت نسبی حقیقی را مورد بررسی قرار می‌دهند و هزینه‌های محاسبه شده با نرخ‌های ارز رسمی و آزاد به نوعی بیانگر مزیت نسبی اسمی هستند.

نکته دوم درباره سناریوهایی است که جهت محاسبه هزینه منابع داخلی در این مقاله به کار گرفته شده است. خصوصیات این سناریوها به شرح ذیل است:

سناریوی اول، در این سناریو، روش تعیین هزینه فرصت سرمایه بر اساس سناریوی اول معرفی شده است، ضریب تعديل هزینه سرمایه معادل ۲۴٪ و ضریب تعديل هزینه دستمزد نیروی کار ۷۵٪ در نظر گرفته شده است و قیمت جهانی محصول، میانگین قیمت جهانی است.

سناریوی دوم، در این سناریو، در مورد ضریب تعديل دستمزد با ضرایب ۷٪، ۱۰٪ و ۱۵٪ در مورد ضریب تعديل هزینه فرصت سرمایه با ضرایب ۱۹٪، ۲۴٪ و ۳۰٪ به شکل جداگانه سناریوپردازی شده

است و سایر شرایط مانند سناریوی اول است.

سناریوی سوم، این سناریو، از حیث شرایط مانند سناریوی اول است فقط به جای استفاده از میانگین قیمت جهانی، از قیمت FOB کارخانه به عنوان قیمت جهانی استفاده شده است.

سناریوی چهارم، در این سناریو، روش تعیین هزینه فرست سرمایه منطبق بر مفروضات بهکیش (۱۳۷۸) و سایر شرایط مانند سناریوی اول است.

نکته سوم در مورد قلمرو زمانی پژوهش است. دوره مورد بررسی در پژوهش حاضر برای شرکت سیمان سپاهان، دوره زمانی ۱۳۷۱-۱۳۷۸ است و برای شرکت سیمان اصفهان به دلیل نبود اطلاعات لازم برای سال‌های ۱۳۷۱-۱۳۷۳ دوره زمانی به دوره ۱۳۷۸-۱۳۷۴ محدود شده است. برای این‌که از لحاظ آماری مشکل پیش نیاید تتابع نهایی براساس دوره زمانی ۱۳۷۸-۱۳۷۴ درنظر گرفته شده است. از آنجایی که این دوره زمانی مصادف با سال‌های برنامه دوم توسعه اقتصادی است، تتابع آن حائز اهمیت است.

۱-۵. نتایج معیار هزینه منابع داخلی بر اساس سناریوی اول

خلاصه نتایج محاسبات هزینه منابع داخلی براساس سناریوی اول در جدول (۱) آورده شده است.

(ارقام نشان دهنده متوسط هزینه منابع داخلی در دوره زمانی ۱۳۷۸-۷۴ است).

برای مثال، متوسط هزینه منابع داخلی سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان طی دوره ۷۸-۷۴ در نرخ سایه‌ای ارز معادل $\frac{۳۴۳}{۰}$ و در نرخ مؤثر ارز معادل $\frac{۴۴۹}{۰}$ است. هر دو عدد بیانگر این است که این محصول در دوره مورد بررسی دارای مزیت نسبی حقیقی است. هم‌چنین، متوسط «صرفه‌جویی ارزی» این محصول طی دوره ۷۸-۷۴ در نرخ مؤثر ارز معادل $\frac{۵۵۱}{۰}$ است. بدینه است که هزینه منابع داخلی با نرخ آزاد ارز به این دلیل که نرخ آزاد در تمام سال‌های مورد بررسی کمتر از نرخ سایه‌ای ارز بوده است، بزرگتر خواهد بود (هزینه منابع داخلی با نرخ ارز رابطه عکس دارد). همان‌طور که مشاهده می‌شود، متوسط هزینه منابع داخلی سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان در نرخ آزاد ارز طی دوره مورد بررسی $\frac{۳۷۷}{۰}$ است که بیشتر از متوسط هزینه منابع داخلی در نرخ سایه‌ای ارز است، بنابراین، در جایگاه

جدول - ۱. خلاصه نتایج هزینه منابع داخلی بر اساس ستاریوی اول

ردیف	شرح	منابع داخلی با نرخ آزادارز	منابع داخلی با نرخ مؤثر ارز	منابع داخلی با نرخ سایه‌ای ارز	منابع هزینه متوسط هزینه	منابع هزینه متوسط هزینه	منابع هزینه متوسط هزینه
۱	سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان	۰/۲۷۷	۰/۴۴۹	۰/۳۴۳	۰/۸۸۴		
۲	سیمان ضد سوافت شرکت سیمان سپاهان	۰/۴۱۳	۰/۴۸۹	۰/۳۷۷	۰/۹۵۳		
۳	سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۵۰	۰/۵۳۵	۰/۴۱۴	۱/۰۴۸		
۴	سیمان ضد سوافت شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۸۸	۰/۵۸۱	۰/۴۸۸	۱/۱۴۷		

مأخذ: محاسبات پژوهش

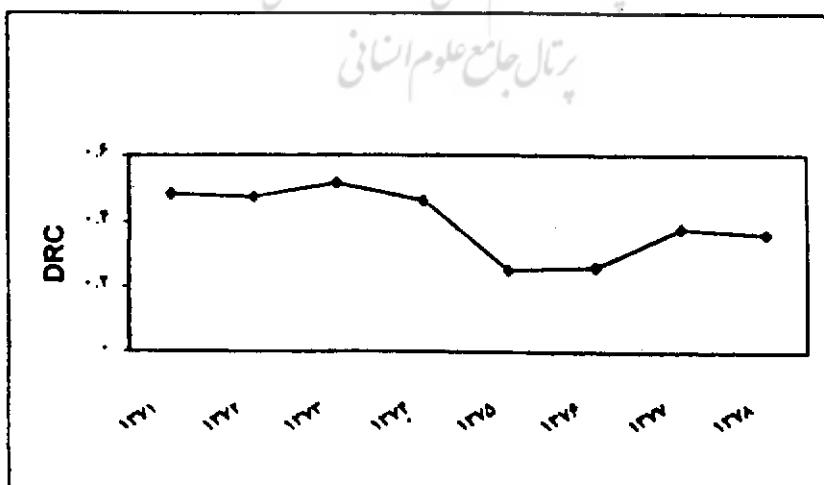
پایین تری از لحاظ مزیت نسبی واقع می‌شود. از سوی دیگر، متوجه جویی ارزی آن کمتر بوده و میزان صرفه‌جویی ارزی معادل $۰/۶۲۲$ ، یا $۰/۳$ درصد تولید هر تن سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان در نرخ آزاد ارز صرفه‌جویی ارزی است. در نرخ رسمی ارز، به دلیل تفاوت شدید آن با سه نوع نرخ ارز دیگر هزینه منابع داخلی به دست آمده تفاوت زیادی با آن‌ها خواهد داشت و به دلیل کوچکتر بودن نرخ رسمی ارز از سه نرخ دیگر، هزینه منابع داخلی آن بزرگتر می‌شود که این تفاوت در جدول (۱) قابل مشاهده است. متوجه هزینه منابع داخلی این محصول طی دوره $۷۴-۷۸$ در نرخ رسمی ارز معادل $۰/۸۸۴$ ، و متوجه صرفه‌جویی ارزی آن معادل $۰/۱۱۶$ ، یا $۱/۶$ درصد تولید هر تن سیمان معمولی است. بنابراین، در نرخ رسمی ارز از میزان مزیت نسبی کاسته شده است. پس، نرخ‌های ارز بالا بیمه کننده مزیت نسبی است. با توجه به جدول (۱) برای سه محصول دیگر نیز می‌توان بررسی‌های مشابهی را انجام داد. مقادیر متوجه هزینه منابع داخلی در این جدول، نشان می‌دهند که سیمان معمولی و سیمان ضد سوافت شرکت سیمان سپاهان در چهار نوع نرخ ارز در دوره مورد بررسی $۷۴-۷۸$ دارای مزیت نسبی هستند ولی سیمان معمولی

و ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان به استثنای نرخ رسمی ارز در سه نرخ دیگر ارز از مزیت نسبی برخوردار نبود.

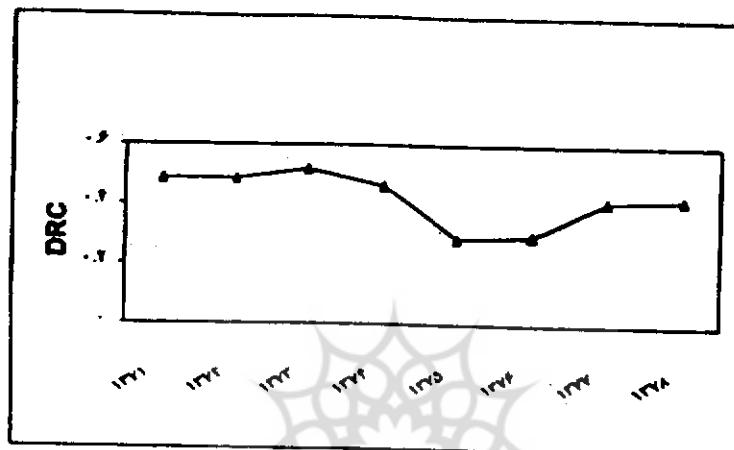
لذا آن جایی که هدف این مقاله، شناسایی مزیت نسبی حقیقی بر اساس دو نرخ سایه‌ای و مؤثر ارز است و از آنجاکه با توجه به جدول (۱) متوسط هزینه منابع داخلی در نرخ‌های مؤثر و سایه‌ای ارز برای محصولات یاد شده کوچکتر از واحد است، می‌توان تیجه گرفت که با توجه به معیار مذکور، استان اصفهان در تولید سیمان از مزیت نسبی حقیقی برخوردار است.

برای ملاحظه وضعیت بیبود و یا تحریب رقابت‌پذیری محصولات در طول دوره‌های مورد بررسی، می‌توان از نمودارهای (۱) تا (۴) کمک گرفت. به طوری که ملاحظه می‌شود در نرخ سایه‌ای ارز محصولات شرکت سیمان سپاهان در طی دوره مورد بررسی دارای روندی بین ثبات و ناشخص است، و وضعیت مزیت نسبی محصولات شرکت سیمان اصفهان هم، نه تنها ببودی نشان نمی‌دهد بلکه در ظاهر مزیت نسبی خود را ندکی از دست داده است.

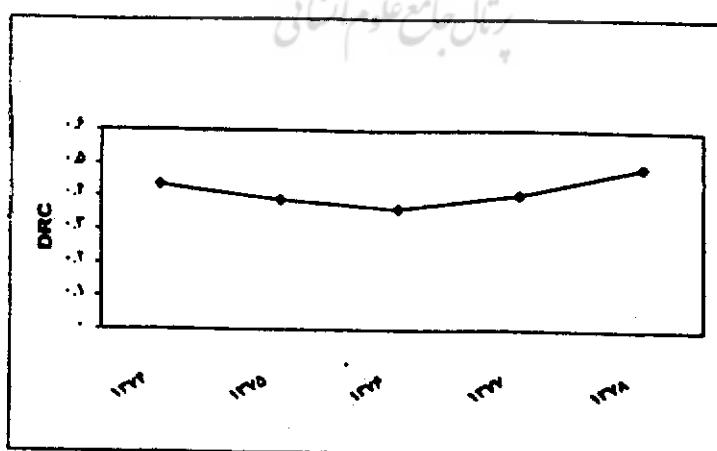
نمودار - ۱. روند هزینه منابع داخلی، در نرخ سایه‌ای ارز برای سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان

نمودار - ۲. روند هزینه منابع داخلی در نرخ سایه‌ای ارز برای سیمان خلasmولفات شرکت سیمان
سپاهان

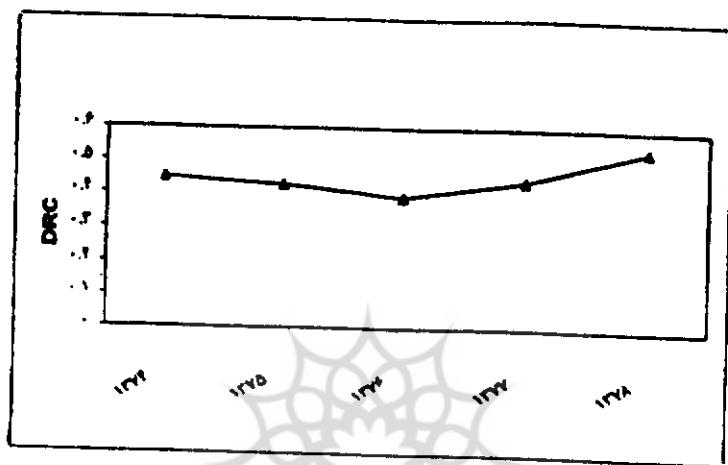

نمودار - ۳. روند هزینه منابع داخلی در نرخ سایه‌ای ارز برای سیمان معمولی شرکت سیمان
اصفهان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پستال جامع علم و اندیشه

نمودار - ۲. روند هزینه منابع داخلی در نرخ سایه‌ای ارز برای سیمان ضدسولفات شرکت سیمان اصفهان

۲-۵. نتایج معیار هزینه منابع داخلی براساس سناریوی دوم

قبل از این، در خصوص ضرایب تبدیل هزینه‌های حسابداری نیروی کار و سرمایه به هزینه‌های فرصتی آن‌ها بحث مختصری انجام شد. در این قسمت، برای هر یک از این ضرایب سناریوهای مختلف را در نظر گرفته و نتایج آن‌ها را با هم مورد مقایسه قرار می‌دهیم.

الف) چهار سناریو برای ضریب تبدیل مربوط به نیروی کار

در سناریوی اول که نتایج آن در قسمت قبلی ارایه شد، ضریب تبدیل ۰/۷۵ برای دستمزد نیروی کار در نظر گرفته شده بود. در اینجا به صورت مقایسه‌ای، نتایج چهار نرخ مختلف، یعنی ۰/۰۷۵، ۰/۰۸، ۰/۰۹ و ۰/۱ مورد ملاحظه قرار می‌گیرد. برای جلوگیری از پراکندگی و نیز سهولت مقایسه تنها نرخ سایه‌ای ارز از میان چهار نوع نرخ مختلف آن مورد توجه قرار می‌گیرد.

خلاصه نتایج به صورت متوسط‌گیری شده در دوره زمانی ۱۳۷۴-۱۳۷۸ در جدول (۲) آمده است.

جدول ۲- خلاصه نتایج هزینه منابع داخلی بر اساس چهار سناریو برای ضریب تعديل دستمزد نیروی کار

ردیف	شرح	متوسط هزینه منابع داخلی با ضریب تعديل			
۱	سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان	۰/۳۴۸	۰/۳۴۴	۰/۳۴۳	۰/۳۴۲
۲	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان	۰/۳۸۳	۰/۳۷۸	۰/۳۷۷	۰/۳۷۶
۳	سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان	۱/۴۲۱	۰/۴۱۵	۰/۴۱۴	۰/۴۱۲
۴	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان	۱/۴۰۰	۰/۴۶۹	۰/۴۴۸	۰/۴۴۶

ماخذ: محاسبات پژوهش

نتایج جدول یادشده حاکی از آن است که با تغییر ضرایب تعديل دستمزد نیروی کار، تفاوت بسیار اندکی در نتایج ایجاد شده و رتبه محصولات از لحاظ مزیت نسبی تغییری نکرده است.

شوشکاه علمان و مطالعات فرهنگی

ب) سه سناریو برای ضریب تعديل مربوط به حامل سرمایه در سناریوی اول که نتایج آن در قسمت قبلی ارائه شد، محاسبات هزینه فرصت سرمایه با ضریب ۰/۲۴ در اینجا، نتایج سه نرخ مختلف یعنی نرخ ۰/۲۴، ۰/۲۴۰ و ۰/۳۰ به صورت مقایسه‌ای ملاحظه می‌شود. برای جلوگیری از پراکندگی و سهولت مقایسه، تنها نرخ سایه‌ای ارز از میان چهار نرخ مختلف آن مورد توجه قرار می‌گیرد. خلاصه نتایج به صورت متوجه‌گیری شده در جدول (۳) آمده است.

در اینجا، نتایج سه نرخ مختلف یعنی نرخ ۰/۲۴، ۰/۲۴۰ و ۰/۳۰ به صورت مقایسه‌ای ملاحظه می‌شود. برای جلوگیری از پراکندگی و سهولت مقایسه، تنها نرخ سایه‌ای ارز از میان چهار نرخ مختلف آن مورد توجه قرار می‌گیرد. خلاصه نتایج به صورت متوجه‌گیری شده در جدول (۳) آمده است.

جدول - ۲. خلاصه نتایج هزینه منابع داخلی بر اساس سه سناریو برای ضریب تعديل هزینه فرصت سرمایه

ردیف	شرح	متوجه	متوجه	متوجه
		ضریب تعديل ۰/۲۰	ضریب تعديل ۰/۱۹	ضریب تعديل ۰/۲۲
۱	سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان	۰/۳۴۸	۰/۳۴۳	۰/۳۳۹
۲	سیمان خد سولفات شرکت سیمان سپاهان	۰/۲۸۳	۰/۳۷۷	۰/۳۷۳
۳	سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۲۳	۰/۴۱۴	۰/۴۰۶
۴	سیمان خد سولفات شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۵۸	۰/۴۴۸	۰/۴۲۰

مأخذ: محاسبات پژوهش

نتایج این جدول نیز بیانگر آن است که با تغییر ضرایب تعديل هزینه فرصت سرمایه تفاوت بسیار اندکی در نتایج ایجاد شده است و هم‌چنین، رتبه محصولات از لحاظ مریت نسبی تغییر نکرده است.

۵-۳. نتایج معیار هزینه منابع داخلی بر اساس سناریوی سوم

در این سناریو به جای استفاده از میانگین قیمت جهانی، از قیمت صادراتی کالا (FOB) به عنوان قیمت جهانی استفاده می‌شود. قیمت مورد نظر به طور مستقیم از خود شرکت‌های تحت بررسی به دست آمده و تنها در مورد کالاهایی استفاده شده است که هر دو شرکت یا یکی از آن‌ها صادرات بالفعل داشته‌اند. این سناریو برای سیمان معمولی هر دو شرکت در دوره زمانی ۱۳۷۸-۷۶ و برای کلینکر معمولی و خد سولفات شرکت سیمان اصفهان در دوره زمانی ۱۳۷۸-۷۴ محاسبه شده است. زیرا، در مورد این کالاهای در سال‌های پاد شده صادرات بالفعل وجود داشته است. جدول (۴) نتایج محاسبات هزینه منابع داخلی بر اساس قیمت جهانی FOB و میانگین قیمت جهانی را برای محصول سیمان معمولی در دوره زمانی ۱۳۷۶-۷۸ نشان می‌دهد. هدف محاسبات این است که مقایسه‌ای بین نتایج هزینه منابع داخلی بر اساس قیمت جهانی (FOB) و میانگین قیمت جهانی صورت گیرد. همانطوری که در جدول مشاهده می‌کنید مشهود است، در تمامی موارد مقادیر هزینه منابع داخلی به دست آمده با قیمت جهانی (FOB) از مقادیر هزینه منابع داخلی متناظر خود بر اساس میانگین قیمت جهانی بزرگتر می‌باشند زیرا، در هر سه سال

بررسی مزیت نسبی صنعت سیمان

مورد بررسی، قیمت صادراتی (FOB) این شرکت‌ها از میانگین قیمت جهانی سیمان پایین‌تر بوده است (یا هزینه منابع داخلی قیمت محصول رابطه معکوس دارد). برای مثال در نرخ سایه‌ای ارز هزینه منابع داخلی یک تن سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان در سال ۱۳۷۸ بر اساس میانگین قیمت جهانی $\frac{۲۵}{۸۷}$ دلار (معادل $\frac{۴۸۷}{۰}$) و بر اساس قیمت FOB (۳۰ دلار) معادل $\frac{۵۸۷}{۰}$ است. در هر صورت، هر چند بر اساس قیمت جهانی مقادیر هزینه منابع داخلی افزایش یافته است اما از لحاظ وجود مزیت نسبی یا عدم مزیت نسبی تغییری صورت نگرفته است. مقادیر متوسط دوره هم چنین بیانگر آن می‌باشد که سیمان معمولی تولیدی این دو کارخانه، هم بر اساس میانگین قیمت جهانی و هم بر اساس قیمت جهانی (FOB) در دوره ۱۳۷۸-۷۶ در نرخ‌های مختلف ارز (به جز نرخ رسمی) از مزیت نسبی برخوردار است، هر چند سیمان تولید شده در کارخانه سیمان سپاهان از لحاظ مزیت نسبی در رتبه بالاتر قرار می‌گیرد. جدول (۵) نیز نتایج محاسبات هزینه منابع داخلی براساس قیمت جهانی (FOB) را برای محصولات واسطه‌ای کلینکر معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان نشان می‌دهد. در نرخ‌های مختلف ارز برای هر دو محصول هزینه منابع داخلی دارای نوسان است به طوری که از سال ۷۴ لغایت ۷۶ دارای سیر نزولی و برای سال‌های ۷۷ و ۷۸ دارای سیر صعودی است. بنابراین، مقادیر هزینه منابع داخلی در سال‌های ۷۴ و ۷۵ کمتر از متوسط دوره و در سال‌های ۷۷ و ۷۸ بیشتر از متوسط دوره است. این مطلب بیانگر آن است که در سال‌های اخیر مزیت نسبی کلینکر در شرکت سیمان اصفهان در حال تخریب است. دلایل افزایش هزینه منابع داخلی عبارتند از:

۱. کاهش شدید قیمت صادراتی (FOB) کلینکر معمولی و ضد سولفات در سال‌های ۷۷ و ۷۸، برای مثال، قیمت یک تن کلینکر معمولی صادراتی شرکت سیمان اصفهان در سال ۷۴ معادل $\frac{۳۰}{۷}$ دلار بوده است در حالی که این قیمت در سال ۷۸ به ۱۹ دلار به ازای هر تن کاهش پیدا کرده است.
۲. افزایش سهم هزینه‌های داخلی برای تولید یک تن کلینکر به علت افزایش هزینه‌های داخلی و کاهش مقدار تولید.

بنابراین، قیمت یک کالای صادراتی در حفظ مزیت نسبی یک کالا نقش مهمی دارد به طوری که ممکن است با کاهش شدید قیمت، یک کالای با مزیت نسبی به یک کالای بدون مزیت نسبی تبدیل شود.

این مطلب در مورد هر دو محصول کلینکر معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان در نرخ رسمی ارز صادق است. به طور نمونه هزینه منابع داخلی یک تن کلینکر معمولی شرکت سیمان اصفهان در سال ۷۴ در نرخ رسمی ارز ۱۷۵۰ ریال و قیمت $7/30$ دلار، معادل $۵۹۲/۰$ است در حالی که هزینه منابع داخلی همان محصول در سال ۱۳۷۸ با نرخ رسمی ارز ثابت و قیمت ۱۹ دلار، معادل $۱/۸۲۳$ شده است که حاکی از آن است که مزیت نسبی این محصول در این فاصله زمانی و با توجه به قیمت‌های کاهش یافته، از بین رفته است.

به طور کلی، با توجه به جدول (۵) متوسط هزینه منابع داخلی این محصولات حاکی از آن است که هر در محصول در

جدول - ۴. تایج هزینه منابع داخلی بر اساس ستاریو سوم برای سیمان معمولی دو شرکت

ردیف	شرح	DRC با قیمت جهانی									
		DRC با قیمت جهانی	آزاد	رسmi	سایه‌ای	آزاد	رسmi	سایه‌ای	آزاد	رسmi	سایه‌ای
۱	سیمان معمولی، سیمان سپاهان ۷۶	۰/۳۰۵	۰/۷۹۴	۰/۳۱۵	۰/۳۵۱	۰/۲۶	۰/۹۳۲	۰/۲۷۰	۴۱۲	۰/۳۰۵	۰/۷۹۴
۲	سیمان معمولی، سیمان سپاهان ۷۷	۰/۴۴۲	۰/۱۰۳۷	۰/۴۴۹	۰/۵۱۹	۰/۳۷۹	۱/۲۱۰	۰/۵۲۴	۰/۶۰۶	۰/۴۴۲	۰/۱۰۳۷
۳	سیمان معمولی، سیمان سپاهان ۷۸	۰/۴۳۵	۰/۱۱۸۹	۰/۳۶۷	۰/۴۷۹	۰/۳۶۱	۱/۴۲۹	۰/۴۴۲	۰/۵۷۶	۰/۴۳۵	۰/۱۱۸۹
۴	سیمان معمولی، سیمان اصفهان ۷۶	۰/۴۲۴	۰/۹۱۶	۰/۴۱۸	۰/۴۵۶	۰/۲۶۱	۱/۰۷۸	۰/۴۹۱	۰/۵۲۶	۰/۴۲۴	۰/۹۱۶
۵	سیمان معمولی، سیمان اصفهان ۷۷	۰/۴۷۰	۰/۱۰۹۹	۰/۴۷۶	۰/۵۰۰	۰/۴۰۲	۱/۲۸۴	۰/۵۵۷	۰/۶۴۲	۰/۴۷۰	۰/۱۰۹۹
۶	سیمان معمولی، سیمان اصفهان ۷۸	۰/۵۸۷	۰/۱۶۸۲	۰/۴۹۶	۰/۶۰۷	۰/۴۸۷	۲/۰۲۷	۰/۵۹۷	۰/۷۹۲	۰/۵۸۷	۰/۱۶۸۲
۷	متوسط دوره ۱۳۷۶-۷۸ برای شرکت سیمان سپاهان	۰/۳۹۴	۰/۱۰۰۶	۰/۲۷۷	۰/۴۴۹	۰/۲۳۳	۱/۱۹۰	۰/۴۴۵	۰/۵۳۱	۰/۳۹۴	۰/۱۰۰۶
۸	متوسط دوره ۱۳۷۶-۷۸ برای شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۹۳	۰/۱۲۳۲	۰/۴۶۳	۰/۵۰۴	۰/۴۱۶	۱/۴۶۳	۰/۵۴۸	۰/۶۰۷	۰/۴۹۳	۰/۱۲۳۲

مأخذ: محاسبات پژوهش

مثال، قیمت یک تن کلینکر معمولی صادراتی شرکت سیمان اصفهان در سال ۷۴ معادل ۳۰/۷ دلار بوده است در حالی که این قیمت در سال ۷۸ به ۱۹ دلار به ارزی هر تن کاهش پیدا کرده است. نرخ‌های مختلف ارز در دوره ۷۴-۷۸ از مزیت نسبی برخوردار بوده‌اند، هر چند در نرخ رسمی ارز به علت بالا بودن مقادیر هزینه منابع داخلی (۹۶۷/۰ و ۹۵۶/۰) و در نتیجه پائین بودن صرفه‌جouی ارزی (۳۳/۰ و ۴۲/۰) مزیت نسبی آن‌ها از بین رفته است.

۵-۲. نتایج معیار هزینه منابع داخلی بر اساس سناریوی چهارم

همان طور که قبل از این اشاره شد برای تعیین هزینه فرصت سرمایه، از در سناریو استفاده شده است. سناریوی اول بر اساس روشی است که سیف (۱۳۷۹) ارایه داده است و سناریوی دوم، بر اساس پیشنهاد بهکیش (۱۳۷۸) درباره چگونگی محاسبه هزینه فرصت سرمایه شرکت‌های عضو بورس است. مشخصه بارز سناریوی دوم این است که در محاسبه هزینه فرصت سرمایه از ارزش واقعی سرمایه استفاده می‌شود. از آنجایی که از میان در شرکت تحت بررسی فقط شرکت سیمان سپاهان از سال ۷۵ به عضویت بورس تهران درآمده است، بنابراین، سناریوی دوم فقط در مورد شرکت یادشده و برای دوره زمانی ۱۳۷۸-۷۵ اعمال شده است.

جدول (۶) نتایج محاسبات هزینه منابع داخلی بر اساس این سناریو را نشان می‌دهد. در نرخ سایه‌ای و رسمی ارز در دوره مورد بررسی (۱۳۷۸-۷۵) هزینه منابع داخلی دارای سیر صعودی است و نشان دهنده از بین رفتن مزیت نسبی این دو محصول است. در نرخ‌های مؤثر و آزاد ارز هزینه منابع داخلی دارای نوسان است. متوسط هزینه منابع داخلی برای هر دو محصول در نرخ‌های سایه‌ای، مؤثر و آزاد ارز کوچکتر از واحد است و بیانگر آن است که هر دوی این محصولات در نرخ‌های ارز یادشده از مزیت نسبی برخوردار بوده‌اند. در نرخ رسمی ارز، متوسط هزینه منابع داخلی برای هر دو محصول بزرگتر از واحد است به‌طور مثال، متوسط هزینه منابع داخلی سیمان معمولی در نرخ رسمی ارز معادل ۱/۱۴۵ است که متوسط صرفه‌جouی ارزی معادل ۱/۱۴۵-۰- به دست می‌آید که در واقع یک نوع اسراف ارزی را نمایان می‌سازد و میزان آن ۱۴/۵ درصد تولید هر تن سیمان معمولی است. جدول (۶) نشان می‌دهد که وقتی در محاسبه هزینه فرصت سرمایه از ارزش واقعی سرمایه استفاده شد، باز هم مزیت نسبی محصولات شرکت سیمان سپاهان حفظ شد، ولی باید توجه داشت که روند مزیت نسبی رو به کاهش است.

جدول - ۵. تابع هزینه منابع داخلی براساس سناریوم سوم برای کلینکر معمولی و ضد سولفات
شرکت سیمان اصفهان

ردیف	شرح	با DRC	با DRC	با DRC	با DRC
		نرخ رسمی ارز	نرخ آزادارز	نرخ مؤثر ارز	نرخ سایه‌ای ارز
۱	۱ تن کلینکر معمولی، سیمان اصفهان ۷۴	۰/۰۹۳	۰/۲۰۱	۰/۴۵۲	۰/۳۹۸
۲	۱ تن کلینکر معمولی، سیمان اصفهان ۷۵	۰/۰۸۰	۰/۲۶۲	۰/۲۰۳	۰/۳۴۲
۳	۱ تن کلینکر معمولی، سیمان اصفهان ۷۶	۰/۰۷۲	۰/۲۶۰	۰/۳۸۶	۰/۳۲۰
۴	۱ تن کلینکر معمولی، سیمان اصفهان ۷۷	۱/۱۳۸	۰/۰۵۷	۰/۶۳۵	۰/۴۹۹
۵	۱ تن کلینکر معمولی، سیمان اصفهان ۷۸	۱/۸۲۳	۰/۶۴۷	۰/۸۰۶	۰/۶۳۸
۶	۱ تن کلینکر ضد سولفات، سیمان اصفهان ۷۴	۰/۰۸۰	۰/۳۹۸	۰/۲۰۳	۰/۳۹۶
۷	۱ تن کلینکر ضد سولفات، سیمان اصفهان ۷۵	۰/۶۵۶	۰/۲۹۵	۰/۴۴۴	۰/۳۷۰
۸	۱ تن کلینکر ضد سولفات، سیمان اصفهان ۷۶	۰/۷۱۸	۰/۳۷۰	۰/۳۹۶	۰/۲۳۰
۹	۱ تن کلینکر ضد سولفات، سیمان اصفهان ۷۷	۱/۱۴۳	۰/۰۵۷	۰/۶۴۰	۰/۵۰۵
۱۰	۱ تن کلینکر ضد سولفات، سیمان اصفهان ۷۸	۱/۸۸۴	۰/۶۲۹	۰/۷۷۲	۰/۶۴۲
۱۱	متوسط دوره ۷۴-۷۸ برای برای کلینکر معمولی	۰/۹۶۷	۰/۴۶۷	۰/۵۳۶	۰/۴۳۹
۱۲	متوسط دوره ۷۴-۷۸ برای برای کلینکر ضد سولفات	۰/۹۵۶	۰/۴۷۳	۰/۵۳۹	۰/۴۴۸
۱۳	متوسط دوره ۷۴-۷۸ برای برای کل محصول کلینکر	۰/۹۶۱	۰/۴۷۰	۰/۵۳۷	۰/۴۴۳

برخوردار بوده‌اند. در نرخ رسمی ارز، متوسط هزینه منابع داخلی برای هر دو محصول بزرگتر از واحد است به طور مثال، متوسط هزینه منابع داخلی سیمان معمولی در نرخ رسمی ارز معادل $145/1$ است که متوسط صرفه جویی ارزی معادل $145/0$ - بدست می‌آید که در واقع یک نوع اسراف ارزی را نمایان می‌سازد و میزان آن $145/1$ درصد تولید هر تن سیمان معمولی است. جدول (۶) نشان می‌دهد که وقتی در محاسبه هزینه فرصت سرمایه از ارزش واقعی سرمایه استفاده شد، باز هم مزیت نسبی محصولات شرکت سیمان سپاهان حفظ شد، ولی باید توجه داشت که روند مزیت نسبی رو به کاهش است.

۶. محاسبه معیارهای سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی

در این قسمت، به بررسی و محاسبه دو معیار سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی که از معیارهای مهم ارزشیابی اجتماعی فعالیت‌های تولیدی است می‌پردازیم. برای این منظور از جدول - ۶. تابع هزینه منابع داخلی سیمان معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان بر

اساس سناریو چهارم

ردیف	شرح	DRC با نرخ رسمی ارز	DRC با نرخ آزادارز	DRC با نرخ مؤثر ارز	DRC با نرخ سایه‌ای ارز
۱	۱ تن سیمان معمولی، سپاهان	۰/۸۵۱	۰/۳۶۳	۰/۴۵۵	۰/۳۱۷
۲	۱ تن سیمان معمولی، سپاهان	۰/۹۹۲	۰/۲۸۷	۰/۴۳۳	۰/۳۱۸
۳	۱ تن سیمان معمولی، سپاهان	۱/۲۲۲	۰/۵۱۵	۰/۶۰۰	۰/۴۲۹
۴	۱ تن سیمان معمولی، سپاهان	۱/۵۰۷	۰/۴۳۹	۰/۵۸۴	۰/۴۳۱
۵	۱ تن سیمان ضد سولفات سپاهان	۰/۸۹۰	۰/۳۹۸	۰/۴۹۱	۰/۳۵۲
۶	۱ تن سیمان ضد سولفات سپاهان	۱/۰۳۷	۰/۴۲۷	۰/۴۷۳	۰/۳۵۷
۷	۱ تن سیمان ضد سولفات سپاهان	۱/۳۲۵	۰/۰۵۷	۰/۶۴۸	۰/۴۶۵
۸	۱ تن سیمان ضد سولفات سپاهان	۱/۶۸۰	۰/۰۰۳	۰/۶۶۳	۰/۴۹۵
۹	متوجهه برای سیمان معمولی سپاهان	۱/۱۴۵	۰/۴۲۶	۰/۵۱۸	۰/۳۷۳
۱۰	متوجهه برای سیمان ضد سولفات سپاهان	۱/۲۲۳	۰/۴۷۱	۰/۵۶۸	۰/۴۱۷

مأخذ: محاسبات پژوهش

روشی که به وسیله ((مسترز و نلسون)) ارایه شده کمک خواهیم گرفت.
بر اساس دیدگاه یادشده و با استفاده از متغیرهای شاخص هزینه منابع داخلی روابط زیر را برای سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی می‌توان ارایه داد.

$$(5) \quad NSP_j = \left[p_{c,i,f}^j \cdot e \right] \cdot - \left[\left(\sum_i^n PVA_i^j + \sum_k^m NTG_k^j + \sum_t^q TG_t^j + \sum_l^p OVC_l^j \right) + \left(\sum_s^r IMG_s^j \right) e \right]$$

$$(6) \quad SCB_j = \frac{\left[\left(\sum_i^n PVA_i^j + \sum_k^m NTG_k^j + \sum_t^q TG_t^j + \sum_l^p OVC_l^j \right) + \left(\sum_s^r IMG_s^j \right) e \right]}{\left[P_{c,i,f}^j \cdot e \right]}$$

نکته مهم این است که معیارهای هزینه منابع داخلی و نسبت هزینه فایده اجتماعی در واقع، نسبت‌هایی هستند که یک واحد مشخص ندارند. از این جهت، هر دو معیار یاد شده را با عدد یک مقایسه خواهیم کرد و کوچکتر از یک بودن برای هر دو به مفهوم داشتن مزیت نسبی تلقی خواهد شد، در حالی که معیار سودآوری خالص اجتماعی این گونه نیست. این معیار در واقع، براساس بول ملی بیان شده است و نشان می‌دهد که در تولید یک واحد از محصولی مشخص به طور خالص (و بر اساس هزینه‌های فرست اجتماعی) چند ریال سودآوری وجود دارد. در صورتی یک فعالیت از نظر اجتماعی سودآور است که سودآوری خالص اجتماعی آن مثبت باشد.

خلاصه تابع محاسبات سودآوری خالص اجتماعی، نسبت هزینه - فایده اجتماعی و هزینه منابع داخلی به شکل مقایسه‌ای و به صورت متوسط‌گیری شده برای دوره زمانی ۱۳۷۸-۷۴ در جدول (۷) آمده است.

همان طور که گفته شد، معیارهای سه گانه هزینه منابع داخلی، سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی مربوط به ارزشیابی اجتماعی فعالیت‌های تولیدی هستند هرچند از آن‌ها در تعیین مزیت نسبی یک فعالیت نیز استفاده می‌شود. بنابراین، از لحاظ مزیت نسبی همه این کالاها دارای مزیت نسبی در

دوره مورد بررسی ۱۳۷۴-۷۸ هستند. هم‌چنین، از لحاظ سودآوری اجتماعی نیز تولید کالاهای یادشده از نظر اجتماعی سودآور است چون همگی آن‌ها دارای متوسط سودآوری خالص اجتماعی بزرگتر از صفر و متوسط داخلی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی کوچک‌تر از ۱. با هر یک از دو معیار داخلی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی می‌توان به رتبه بندی فعالیت‌ها پرداخت، در حالی که معیار سودآوری خالص اجتماعی از این خاصیت برخوردار نیست زیرا سودآوری خالص اجتماعی به واحد تولید بستگی دارد. اما از آنجایی که در این مقاله محصول مورد بررسی فقط سیمان است، بنابراین، مشکل واحد تولید وجود دارد. جدول - ۷. خلاصه تابع معیارهای هزینه منابع داخلی، سودآوری خالص اجتماعی، نسبت هزینه - فایده اجتماعی

ردیف	شرح	متوجه با نرخ DRC	متوجه با نرخ سایه ای ارز	متوجه با نرخ نرخ مؤثر	متوجه با نرخ سایه ای ارز	متوجه با نرخ NSP	متوجه با نرخ سایه ای ارز	متوجه با نرخ SCB	متوجه با نرخ سایه ای ارز
۱	سیمان معمولی شرکت سیمان سیاهان	۰/۲۱۲	۰/۱۸۹	۰/۱۷۲۰۶	۰/۱۷۲۰۶	۰/۲۶۲	۰/۲۶۰	۰/۲۶۳	۰/۲۶۳
۲	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان سیاهان	۰/۲۷۷	۰/۱۸۹	۰/۲۶۷۳	۰/۲۶۰۶	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲
۳	سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۶۱	۰/۱۸۹	۰/۱۸۷۰	۰/۱۸۷۰	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲	۰/۲۹۲
۴	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان	۰/۴۱۸	۰/۱۸۹	۰/۱۷۰۱	۰/۱۷۰۱	۰/۲۹۷۸	۰/۲۹۷۸	۰/۲۹۷۸	۰/۲۹۷۸
۵	کلینکر معمولی شرکت سیمان اصفهان	۰/۱۳۹	۰/۱۰۳	۰/۱۷۰۰	۰/۱۷۰۰	۰/۲۹۱۵	۰/۲۹۱۵	۰/۲۹۱۷	۰/۲۹۱۷
۶	کلینکر ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان	۰/۲۶۸	۰/۱۰۳۹	۰/۱۷۱۱	۰/۱۷۱۱	۰/۲۹۱	۰/۲۹۱	۰/۲۹۱	۰/۲۹۱

ماخذ: محاسبات پژوهش

ندارد و با معیار سودآوری خالص اجتماعی نیز می‌توان به رتبه‌بندی فعالیت‌های تحت بررسی پرداخت. حال، اگر محصول واسطه‌ای کلینکر را به لحاظ این که مبنای قیمت جهانی آن قیمت FOB است

ملاحظه نکنیم مشاهده می‌شود که رتبه‌بندی یکسانی برای این کالاها بر اساس معیارهای سه گانه داخلی، نسبت هزینه - فایده اجتماعی و سودآوری خالص اجتماعی در نرخ‌های سایه‌ای و مؤثر ارز به دست می‌آید. این رتبه‌بندی در جدول (۸) ارایه شده است. نتایج این جدول حاکی از آن است که معیارهای سه گانه گفته شده، یکدیگر را تأیید کرده‌اند. بنابراین، شرکت سیمان سپاهان نسبت به شرکت سیمان اصفهان مزیت نسبی بزرگتری دارد.

جدول - ۸. مقایسه نتایج رتبه‌بندی بر اساس معیارهای هزینه منابع داخلی، نسبت هزینه - فایده اجتماعی، سودآوری خالص اجتماعی

ردیف	شرح	رتبه DRC با نرخ سایه‌ای و مؤثر ارز	رتبه SCB با نرخ سایه‌ای و مؤثر ارز	رتبه NSP با نرخ سایه‌ای و مؤثر ارز
۱	سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان	۱	۱	۱
۲	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان	۲	۲	۲
۳	سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان	۳	۳	۳
۴	سیمان ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان	۴	۴	۴

مأخذ: محاسبات پژوهش

۷. تحلیل حساسیت^۱

براساس مباحث گذشته، تغییر در متغیرهایی مثل نرخ ارز و قیمت جهانی محصول سبب تغییر در هزینه منابع داخلی می‌شود. لذا با توجه به کشنش هزینه منابع داخلی به بررسی حساسیت شاخص هزینه منابع داخلی نسبت به تغییرات قیمت جهانی و نرخ ارز می‌پردازیم.

به طور کلی، درصد تغییر ضریب هزینه منابع داخلی نسبت به درصد تغییر قیمت جهانی سیمان و درصد تغییر نرخ ارز به ترتیب کشنش هزینه منابع داخلی نسبت به تغییر قیمت جهانی سیمان و کشنش

1. Sensitivity Analysis

هرزینه منابع داخلی نسبت به تغییر نرخ ارز است. برای محاسبه این کشش‌ها از فرمول‌های زیر استفاده می‌شود:

$$\eta = \frac{\%_{\Delta} DRC}{\%_{\Delta} PW}, \quad \varepsilon = \frac{\%_{\Delta} DRC}{\%_{\Delta} E} \quad (6)$$

که در آن‌ها:

η = کشش هزینه منابع داخلی نسبت به تغییر قیمت جهانی سیمان،

$\varepsilon = \%_{\Delta} DRC$ = درصد تغییر هزینه منابع داخلی،

$\%_{\Delta} PW$ = درصد تغییر قیمت جهانی سیمان،

ε = کشش هزینه منابع داخلی نسبت به تغییر نرخ ارز،

$\%_{\Delta} E$ = درصد تغییر نرخ ارز.

برای ساده شدن محاسبه در سال‌های مورد مطالعه تنها سال‌های ۷۴ و ۷۸ و از میان چهار نوع نرخ ارز تنها نرخ سایه‌ای ارز مورد مطالعه قرار می‌گیرد.

با توجه به جدول (۹) در مورد سیمان معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان در سال ۱۳۷۸، چنانچه قیمت از ۸۷/۳۴ دلار به ۸۷/۳۵ دلار افزایش یابد کشش قیمتی ۹۹/۰- می‌شود که بی‌کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت جهانی را نشان می‌دهد چنانچه این افزایش بیشتر شده و از ۸۷/۴۵ به ۸۷/۳۸ دلار (۳ دلار افزایش قیمت) یا از ۸۷/۳۴ دلار به ۸۷/۳۸ (۴ دلار افزایش قیمت) کشش قیمتی هزینه منابع داخلی به ترتیب معادل ۹۴۶/- و ۹۲۰/- می‌شود که به طور واضح تری بیانگر بی‌کششی هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت جهانی است.

ضریب متوسط کشش ۹۵۵/- برای سه مرحله افزایش قیمت نیز مؤید بی‌کشش هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت است. برای مثال، در حالت کاهش قیمت از ۸۷/۳۵ دلار به ۸۷/۳۴ دلار (۱ دلار کاهش قیمت) کشش ۰/۱۵۸- حاصل می‌شود که با کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به کاهش قیمت را نشان می‌دهد و در صورت کاهش بیشتر قیمت، برای مثال، از ۸۷/۳۸ به ۸۷/۲۵ (۳ دلار کاهش

قیمت) یا $\frac{۲۸}{۸۷}$ دلار به $\frac{۳۴}{۸۷}$ دلار (۴ دلار کاهش قیمت)، کشش قیمتی هزینه منابع داخلی به ترتیب برابر است با $\frac{۱۱۳}{۱۰۵}$ - و $\frac{۱۴۶}{۱۰۵}$ - که با افزایش شکاف (در حالت کاهش قیمت) کشش قیمتی هزینه منابع داخلی افزایش می‌یابد. ضریب متوسط کشش به میزان $\frac{۱۰۵}{۱۰۵}$ - نیز بیانگر با کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به کاهش قیمت است.

در مورد محصولات دیگر نیز ضریب کشش قیمتی هزینه منابع داخلی به طور مشابه محاسبه شده است. خلاصه نتایج این محاسبات در جدول (۱۰) آمده است.

جدول - ۹. کشش قیمتی هزینه منابع داخلی سیمان معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان

DRC	کشش قیمتی	تغییرات قیمت					
		۱۳۷۸			۱۳۷۴		
		قیمت اولیه	قیمت ثانویه	قیمت اولیه	قیمت ثانویه	قیمت اولیه	قیمت اولیه
- ۰/۹۹۹	- ۰/۹۹۹	۳۵/۸۷	۳۴/۸۷	۳۶/۰۸	۳۵/۰۸		
- ۰/۹۴۶	- ۰/۹۴۶	۳۸/۸۷	۳۵/۸۷	۳۹/۰۸	۳۶/۰۸		
- ۰/۹۲۰	- ۰/۹۲۰	۳۸/۸۷	۳۴/۸۷	۳۹/۰۸	۳۵/۰۸		
- ۱/۰۵۸	- ۱/۰۵۷	۳۴/۸۷	۳۵/۸۷	۳۵/۰۸	۳۶/۰۸		
- ۱/۱۱۳	- ۱/۱۱۳	۳۵/۸۷	۳۸/۸۷	۳۶/۰۸	۳۹/۰۸		
- ۱/۱۴۶	- ۱/۱۴۵	۳۴/۸۷	۳۸/۸۷	۳۵/۰۸	۳۹/۰۸		
- ۰/۹۰۵	- ۰/۹۰۵		متوسط ضریب کشش نسبت به افزایش قیمت				
- ۱/۱۰۵	- ۱/۱۰۵		متوسط ضریب کشش نسبت به کاهش قیمت				

مأخذ: محاسبات پژوهش

جدول - ۱۰. خلاصه نتایج کشش قیمتی هزینه منابع داخلی

نام فعالیت و سال	ضریب کشش						
	سیمان معمولی و سیمان ضد سولفات	کلینکر معمولی و سولفات سپاهان	کلینکر ضد سولفات اصفهان	اسفهان	ضد سولفات اصفهان	اسفهان	ضد سولفات اصفهان
۷۸	۷۴	۷۸	۷۴	۷۸	۷۴	۷۸	۷۴
- ۹۴۱	- ۹۶۱	- ۹۳۹	- ۹۶۰	- ۹۶۶	- ۹۶۶	- ۹۵۵	- ۹۵۵
- ۱/۲۲۶	- ۱/۱۳۶	- ۱/۲۳۹	- ۱/۱۴۱	- ۱/۱۱۹	- ۱/۱۱۹	- ۱/۱۰۵	- ۱/۱۰۵

مأخذ: محاسبات پژوهش

با توجه به مقادیر متوسط ضریب کشش در جدول (۱۰) نتیجه کلی زیر بیان می شود:
 شاخص هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت جهانی سیمان بی کشش و نسبت به کاهش
 قیمت جهانی سیمان، با کشش است.

نتیجه آنکه، هر چند افزایش قیمت جهانی سیمان باعث تقویت بیشتر مزیت نسبی می‌شود ولی در سیاست تعییر قیمت تأکید بیشتر باید بر کاهش نبودن قیمت صورت گیرد تا افزایش قیمت زیرا هزینه منابع داخلی، نسبت به کاهش قیمت، باکشش و نسبت به افزایش قیمت، بی‌کشش است.

نتایج کشش ارزی هزینه منابع داخلی برای محصولات مختلف نیز در جدول (۱۱) آمده است. برای مثال، با توجه به نتایج این جدول در مورد سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان در سال ۷۸ مشاهده می‌شود هنگامی که نرخ ارز از ۶۷۰۰ ریال به ۷۰۰۰ ریال افزایش می‌یابد کشش ارزی هزینه منابع داخلی، ۶۵۰- حاصل می‌شود که بی‌کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش نرخ ارز را نشان می‌دهد. با افزایش شکاف (افزایش بیشتر در نرخ ارز) برای مثال، از ۷۰۰۰ ریال به ۸۰۰۰ ریال (۱۰۰۰ ریال افزایش) یا از ۶۷۰۰ به ۸۰۰۰ (۱۳۰۰ ریال افزایش) کشش کمتر شده و به ترتیب برابر با ۵۸۶- و ۵۶۹- می‌شود. ضریب متوسط کشش ۶۰۱- برای سه مرحله افزایش نرخ ارز نیز مؤید بی‌کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش نرخ ارز است. برای حالت کاهش نرخ ارز، کمتر از ۷۰۰۰ ریاله به ۶۷۰۰ ریال مد نظر قرار می‌گیرد که کشش آن برابر ۶۹۹- به دست می‌آید و بهمین‌کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به کاهش نرخ ارز را نشان می‌دهد. چنانچه این شکاف بیشتر شود برای مثال، از ۸۰۰۰ ریال به ۷۰۰۰ ریال (۱۰۰۰ ریال کاهش) یا از ۸۰۰۰ ریال به ۶۷۰۰ ریال (۱۳۰۰ ریال کاهش) کشش افزایش نشان داده و به ترتیب معادل ۷۳۱- و ۷۶۴- می‌شود. متوسط ضریب کشش به میزان ۷۳۱- نیز بیانگر بی‌کشش بودن هزینه منابع داخلی نسبت به کاهش نرخ ارز است. با توجه به جدول یاد شده مثالهای متعددی را می‌توان مورد بررسی قرار داد. مقادیر متوسط ضرایب کشش در جدول یاد شده نیز نتیجه کلی زیر را به دست می‌دهد:

شاخص هزینه منابع داخلی نسبت به تغییرات نرخ ارز (افزایش یا کاهش) بی‌کشش است.

چالش ارزی مردمه متابع داخلی برای سال های ۷۴ و ۷۸ در دامنه تعریف شده

مکالمہ خالد: محدثات پڑویں

۸ نتایج

- در دوره زمانی ۷۸-۷۴ مقادیر متوسط هزینه منابع داخلی در نرخ‌های مؤثر و سایه‌ای ارز برای محصولات دو شرکت کوچکتر از واحد هستند. بنابراین، کلیه محصولات این دو شرکت در دوره زمانی پادشاه دارای مزیت نسبی حقیقی هستند. این نتیجه به طور ضمنی بیانگر این است که تولید سیمان در استان اصفهان از مزیت نسبی حقیقی برخوردار است.
- همان‌طور که اشاره شد، یکی از توانایی‌های شاخص هزینه منابع داخلی این است که از آن به عنوان تعیین مزیت نسبی در رتبه‌بندی فعالیت‌ها استفاده می‌شود. بنابراین، با توجه به این قابلیت شاخص هزینه منابع داخلی و نیز با توجه به مقادیر متوسط هزینه منابع داخلی در نرخ‌های مؤثر و سایه‌ای ارز، سیمان معمولی شرکت سیمان سپاهان، سیمان ضد سولفات شرکت سیمان سپاهان، سیمان معمولی شرکت سیمان اصفهان و سیمان ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان از ترتیب رتبه اول تا چهارم مزیت نسبی را دارا هستند.
- این نتیجه نیز به طور ضمنی بیانگر این مطلب است که شرکت سیمان سپاهان از نظر مزیت نسبی و رقابت پذیری بین المللی تولیدات در جایگاه بالاتری نسبت به شرکت سیمان اصفهان قرار دارد.
- هر چند براساس نتایج پادشاه مزیت نسبی حقیقی محصولات هر دو شرکت روشن است ولی باید توجه داشت که محصولات شرکت سیمان سپاهان دارای روندی ثبات و نامشخص در مزیت نسبی و محصولات شرکت سیمان اصفهان دارای روند تخریبی در وضعیت مزیت نسبی خود بوده و از این جهت این نتیجه برای شرکت سیمان اصفهان هشدار دهنده است.
- ستاریوپردازی‌های انجام شده بر روی ضرایب تعديل دستمزد نیروی کار و عامل سرمایه حاکی از آن است که با تغییر ضرایب تعديل، تفاوت بسیار اندکی در نتایج ایجاد شده است و هم‌چنین رتبه محصولات از لحاظ مزیت نسبی تغییر نکرده است.
- نتایج محاسبه هزینه منابع داخلی براساس قیمت جهانی (FOB) کارخانه و میانگین قیمت جهانی انجام گرفته روی سیمان معمولی دو کارخانه نشان می‌دهد که هر چند براساس قیمت جهانی (FOB) کارخانه مقادیر هزینه منابع داخلی افزایش یافته ولی باز کوچکتر از واحد می‌باشند. بنابراین، از لحاظ وجود مزیت

نسبی یا عدم مزیت نسبی تغییری صورت نگرفته است. هم‌چنین براساس قیمت FOB کارخانه محصولات واسطه‌ای کلینکر معمولی و ضد سولفات شرکت سیمان اصفهان دارای مزیت نسبی حقیقی هستند ولی روند مزیت نسبی آن‌ها تخریبی است.

- مزیت نسبی محصولات شرکت سیمان سپاهان وقتی که از ارزش واقعی سرمایه در محاسبه هزینه فرصت سرمایه آنها استفاده می‌شود نسبت به حالتی که از ارزش دفتری سرمایه استفاده می‌شود حفظ شده، ولی روند مزیت نسبی تغییر کرده و تخریبی می‌شود.

- محاسبات صورت گرفته براساس معیارهای سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی نشان می‌دهد که مقادیر متوسط سودآوری خالص اجتماعی برای تمام محصولات ثابت و مقادیر متوسط نسبت هزینه - فایده اجتماعی کوچکتر از واحد است (هر چند مقادیر متوسط نسبت هزینه - فایده اجتماعی از مقادیر متوسط هزینه منابع داخلی متناظر بزرگ‌تر هستند). بنابراین، از لحاظ این معیارها کلیه محصولات مورد بررسی از لحاظ سودآوری اجتماعی، سودآور و راجد مزیت نسبی حقیقی هستند.

- مقایسه نتایج رتبه بندی محصولات براساس معیارهای هزینه منابع داخلی، سودآوری خالص اجتماعی و نسبت هزینه - فایده اجتماعی نشان می‌دهد که هر چهار محصول مورد بررسی از رتبه بندی یکسانی براساس هر سه معیار یادشده برخوردار هستند. بنابراین، نتایج این معیارها در این مقاله یکدیگر را تأیید می‌کنند.

- نتایج تحلیل حساسیت براساس کشش قیمتی هزینه منابع داخلی نشان می‌دهد که هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت جهانی سیمان بی‌کشش و نسبت به کاهش قیمت جهانی سیمان با کشش است. بنابراین، اقداماتی که برای جلوگیری از کاهش قیمت جهانی سیمان صورت می‌گیرد کار سازتر از اقداماتی است که بر افزایش قیمت مرکز دارند.

- نتایج تحلیل حساسیت براساس کشش ارزی هزینه منابع داخلی بیانگر آن است که هزینه منابع داخلی نسبت به تغییرات نرخ ارز (افزایش یا کاهش) بی‌کشش است. از طرف دیگر، قدر مطلق متوسط ضرایب کشش برای کاهش نرخ ارز بزرگ‌تر از قدر مطلق متوسط ضرایب کشش برای افزایش نرخ ارز است. بنابراین، در مورد نرخ نیز ابتدا باید سیاست‌های ارزی به صورتی باشد که نرخ ارز کاهش نیابد و سپس،

سعی در افزایش نرخ ارز باشد.

- از مقایسه قدر مطلق ضرایب متوسط کشش قیمتی هزینه منابع داخلی با قدر مطلق ضرایب متوسط کشش ارزی هزینه منابع داخلی نتیجه می‌شود که:
اولاً، هزینه منابع داخلی نسبت به کاهش قیمت با کشش ولی نسبت به کاهش نرخ ارز بیکشش است.
ثانیاً، هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت و نرخ ارز بیکشش است ولی قدر مطلق متوسط ضرایب کشش هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش قیمت نزدیک به واحد و بزرگتر از قدر مطلق متوسط ضرایب کشش هزینه منابع داخلی نسبت به افزایش نرخ ارز است. بنابراین، هر دو نتیجه حاکی از آن است که هزینه منابع داخلی از متغیر قیمت جهانی سیمان نسبت به متغیر نرخ ارز تأثیر بیشتری می‌پذیرد و به طورکلی، متغیر قیمت برافزایش یا کاهش مزیت نسبی سیمان مؤثرتر است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پستال جامع علوم انسانی

منابع

- بهکش، محمد مهدی. (۱۳۷۸). هزینه منابع داخلی: شاخصی برای اندازه‌گیری مزیت‌های اقتصادی و کاربرد آن در ایران. *مجله برنامه و بودجه*، شماره ۳۶.
- توکلی، اکبر و سیف، الله مراد. (زمستان ۱۳۷۹). بررسی مزیت نسبی پویا و عوامل مؤثر بر آن در صنایع منتخب ایران. *پژوهشنامه بازرگانی*، شماره ۱۷.
- سیف، الله مراد. (۱۳۷۹). روش‌شناسی و کاربردهای تحلیل هزینه منابع داخلی. رساله دکتری، دانشکده اقتصاد دانشگاه اصفهان.
- سیف، الله مراد. (تابستان ۱۳۸۰). مقایسه روش‌های ارزشیابی و مزیت نسبی بالقوه صادرات صنعتی. *پژوهشنامه بازرگانی*، شماره ۱۹.
- شیرانی، ساعد. (۱۳۶۹). برآورد قیمت سایه‌ای. رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه اصفهان.
- روح بخش ، حمید. (۱۳۷۸). بررسی کمی مزیت نسبی صادراتی فرش ماشینی استان خراسان، پژوهش‌های بازرگانی شماره ۱۱.

Ballasa, B. and D.M. Schydlowsky.(Jan/Feb 1972), Domestic Resource Costs and Effective Protection once Again. *Journal of Political Economy*, Vol. 80.

Ballasa, B. and D.M. Schydlowsky.(May/June 1986) Effective Tariffs, Domestic Resource Costs of Foreign Exchange, and the Equilibrium Exchange Rate. *Journal of Political Economy*, Vol. 76.

Bruno,M.(1972). Domestic Resource Cost & Effective Protection: Clarification & Sythesis, *Journal of Political Economy*, Vol.80).

Dervis, et al.(1992). *General Eguilibrium Models for Development Policy*, UN.

Fane, G.(1995). The Average and Marginal Domestic Resource Cost of

- Foreign Exchange, *Oxford Economic Papers*. 47.
- Greenaway,D. & C. Milner. (1993). *Trade and Industrial Policy in Developing Countries : Domestic Resource Cost Analysis*. The Macmillan Press L.T.DFirst Published.
- Masters,W.A.& A.W.Nelson,(May 1995). Measuring the Comparative Advantage of Agricultural Activities: Domestic Resource Costs and the Social Cost-Benefit Ratio. *American Journal of Agricultural Economics*, Vol .77.
- Munasinghe,M. (1990). *Energy Analysis and Policy*. London, Butterworths.
- Nishimizu, M.& J.M. Page.(1986). Productivity Change & Dynamic Comparative Advantage. *Review of Economics and Statistics*.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی